

anden Maade, naar hans eneste Ejendom, hans fysiske Kraft gaar til Grunde. Det er et saa uafviseligt Krav efter min Mening, at det bør efterkommes. Der bør træffes Bestemmelser, hvorved det forhindres, at den uformuende Arbejder, der intet ejer, ikke skal staa hjælpeløs, naar han kommer til Skade, og paa en aldeles tvingende Maade være henvist til at gaa til Fattigvæsenet for at faa det nødtvørfige Livsophold. For saa vidt er jeg fuldstændig enig i den Grundtanke, der ligger i Lovforslaget, men jeg maa erkende, at jeg ikke er enig i Lovforslagets Principper. Jeg tror, for at bruge et ganske kort Udtryk, at man har gjort for meget ud af en ganske lille Sag. Det at sikre tilstadekomne Arbejdere en Understøttelse i en lille Befolkning, et lille Land som vort, er ikke saa stor en Sag, at der behøves et saa omfangsrigt og kostbart Administrationsapparat som det, der vilde fremkomme, hvis Lovforslaget vedtoges omtrent i den Form, hvori det foreligger. Det forekommer mig, at den Administration, der herefter vilde komme til at føre Loven ud i Verden, vel ikke er af den Art, at den straks paa Forhaand kan paavises, at omfatte en stor Mængde Personer, altsaa ikke i den Forstand kostbar, men ganske utvivlsomt vil blive ganske overordentlig kostbar ved at kræve en Mængde Arbejde af samtlige Kommuner's Bestyrelser hele Landet over, ikke alene i Byerne, hvor det dog vil være nogenlunde overkommeligt, men ogsaa af samtlige vore Sogneraad. Det vil kræve en Del Arbejde, som maasse de Herre, der ikke ere vant til at have med kommunale Forretninger at gøre, ikke let gøre sig noget Begreb om. Det, at skulle affatte denne Mængde af Fortegnelser, at skulle føre denne udstrakte Korrespondance, at skulle foretage denne Fordeling af Hartkornsbidragene, er et meget omfattende Arbejde. Det sidste, Fordelingen, er ganske vist i al Umindelighed det letteste og nemmeste — deri har det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) Ret, men denne Fordeling kan og vil paa sine Steder blive overordentlig besværlig. Jeg vil blot nævne de Sogne, der ligge omkring Kjøbenhavn. Der er Hartkornet saaledes stykket ud i minutjose Bagaletter, at det i mange Tilfælde kun drejer sig om $\frac{1}{2}$ elle $\frac{3}{4}$ højt 1 Album. Der er flere hundrede Billaer i det Sogn, hvor jeg har den Ære at være Formand, med nogle saa hundrede Kvadrat Alen Areal og altsaa højt ubetydeligt Hartkorn. De have en lille Smule Hartkorn, men saa ubetydeligt, at jeg antager, at hele deres Bidrag maasse vil blive en Brøkdæl af en Dre eller mulig een eller et Par Dre, og ikke desto mindre skal der føres

Regnskab derover, det skal opkræves og indbetales. Det vil volde et Arbejde, som efter min Mening vil blive ganske urimeligt stort i Forhold til Nyttten deraf. Mig forekommer det, at det vilde være den allernaturligste, simpleste, mest logiske og nærmest foreliggende Maade at ordne dette Forhold paa, at man simpelt hen sagde: Vi bryde over tvært med al juridisk Visdom paa dette Punkt, vi bryde os ikke om, at det foreliggende Lovforslag, der er en Undtagelseslov — jeg gentager, at det er den — i sine Principper ikke staar i Overensstemmelse med Romerretten eller hvilken som helst anden Ret. Det er ganske ligegyldigt. Vi finde Anledning til at træffe Foranstaltninger, hvorigennem vi ville komme den ubemidlede Del af Samfundet, som lider under Følgerne af Ulykkeshændelser, til Hjælp, saaledes at de blive i Stand til at leve. Vi paalægge simpelt hen ved Lov Arbejdsgiverne Forpligtelse til under visse nærmere Former, med visse nærmere Bestemmelser at garantere deres Arbejdere et vist Livsophold, hvis de blive Invalid, og deres efterladte, naar Ulykken har Døden til Følge, en Understøttelse. Det forekommer mig, at det vilde være den simpleste og naturlige Maade at ordne Sagen paa, og derved vilde man undgaa hele det vidtløftige Apparat, som her tilsigtes, og hvis Nyttte jeg med al den varme Interesse, jeg har for Sagen selv, ikke er i Stand til at se. Jeg skal tilføje, at det forekommer mig ogsaa, at der med Hensyn til de Virksomheder, som skulle ind under Loven, og dem, der ikke skulle ind under den, har fundet nogen Bilskaarlighed Sted. Det kan gerne være, at Bilskaarligheden paa dette Punkt ikke ganske kan undgaaes, men jeg kan ikke slette rettere, end at, naar man har taget en Virksomhed som Havebrug ind under Loven og ladet en lang Række industrielle Virksomheder være udenfor, er det ikke konsekvent, thi vi kunne vel alle, selv om man kun sender lidt til Havebrug, være enige om, at det er omtrent det mest usfarlige Erhverv under Solen, medens mange industrielle Virksomheder, som ikke ere eller i alt Fald ikke kunne ses at være medtagne her, rumme langt mere Fare. Jeg fremhæver altsaa, at efter min Mening vil Lovforslaget paabyrde Kommuner's Bestyrelse hele Landet over et ulideligt stort Arbejde — jeg siger udtrykkelig ulideligt, idet jeg kalder et Arbejde, der i Følge sin Natur ikke er den Tid værd, der skal anvendes derpaa, ulideligt — og det vil ikke kunne undgaaes, at Sogneraadene paa Landet og Kommunalbestyrelserne i Kjøbstæderne ville komme til at udføre en Mængde Arbejder, som de ville gøre, og som